

кéнїе на вбинските бржїа, и да се обчáватъ чи-
ниятъ вбински. Свиралисѧ прбчею катаднѣко, стрѣ-
ли, ѿудрѣли копїета [мазрацы] и сївга Александръ навївалъ.

Одигри и гры.

Александръ като видѣлъ, защо сїчките дѣца
становали навїти отъ него, поискалъ да отиде
на мбра на Олимпийските йгры, които имали обичай
ѣлините да праватъ на сїки пѣтъ години. На
тія йгры ходили отъ сїчките мѣста на землята
секакви человѣци, сир: Царѣта, Началници, Ігемони,
и правили тамо различни йгры. Единъ се
борили гбли, дрѣги, прикали пѣши, дрѣги на конѣ,
дрѣги на колѣ, дрѣги фурлели каменѣ, и дрѣги правили
дрѣги. Кбито навївалъ, прїималъ голѣмы чести, и
го славили на сїко мѣсто. Александръ поискалъ да
отиде тамо, за да испыта честта си да ли може
помага, и така зѣлъ изволенїе отъ баща си. Філіппъ
повелѣлъ да приготватъ колкото работы бы-
ли потрѣбны за въ пѣтълетъ, и може дѣлъ мнѣго па-
ры за изживенїе. Александръ тръгналъ заедно съ
Птолемеа, и следъ малко дни отишлъ въ єпархіата,
Гастониическа, на единъ селъ което се назовавало
Нисса, гдѣто ставали Олимпийските йгры. Тамо
былъ ѿный прославленый храмъ на Олимпийскій Діа.
Като отишлъ тамо, намѣрили сїнътъ Даріевъ, на
когото името было Николай съ дрѣги мнѣго Благо-